

„MOKYKLA – MANO ANTRIEJI NAMAI, ARBA KAIP MES DĒLIOJAME LAIMĖS MOZAIKĄ SAVO MOKYKLOJE“

KLAIPĒDOS MIESTO LOPŠELIS-DARŽELIS „LIEPAITĒ“

Lina Ablonskienė, ikimokyklinio ugdymo mokytoja

Rita Čichunovienė, neformaliojo ugdymo mokytoja

Vaikai skirtingi savo amžiumi, skirtingai valdo ir savo emocijas. Darželyje praleidžia didžiąją dienos dalį: mokosi, žaidžia, susiranda draugų, bendrauja. Kad vaikas būtų laimingas, emociniai ryšiai turi būti kuriami kiekvieną dieną: tarp vaikų, vaikų ir mokytojų, mokytojų ir tėvų. Turime padėti vaikui augti laimingam. Mūsų įstaigoje stengiamasi palaikyti gerą, teigiamą, ramią emocinę aplinką. Organizuojamos įvairios veiklos, kuriose vaikai mokosi relaksuotis, atsipalaiduoti. Visas šių priemonių rinkinys suteikia vaikams saugumo jausmą, gerą emocinę būseną. Prie gerų emocijų prisidėjo mūsų naujas geras draugas šiltnamius, kuris atkeliavo į mūsų darželį, kai laimėjome konkursą. Jį pavadiname „Šiltnamūzu“. Ne paslaptis, nevisi vaikai mėgsta valgyti daržoves. Ir sugalvojome jas auginti. Pamanėme gal tai bus veiksminga priemonė, padėsianti vaikams pamėgti daržoves. Todėl pasinaudojome puikia proga ir organizavome darbą šiltnamyje. Juk įvairūs žaidimai ir darbeliai lauke teikia mūsų mažyliams daug naudos sveikatai bei džiaugsmo. Mokytojos aptarė būsimas veiklas bei išsikėlė tikslą ir numatė uždavinius.

Tikslas. Saugoti ir stiprinti vaikų fizinę bei psichinę sveikatą, organizuojant darbą ir pramogas darže.

Uždaviniai.

1. Paruošti priemonės daržui kasti, sėti sėklas ir sodinti daržoves.
2. Skatinti domėjimąsi žaidimais su daržo įrankiais, lavinti fizines galias.
3. Skatinti teigiamas emocijas, pajusti darbo ir užaugintų daržovių teikiamus malonumus.

Pasirinkome daržoves, kurios auga greitai ir kurioms nereikia daug priežiūros. Sunkiausia vaikams buvo laukti, kol pasirodys pirmieji daigeliai, todėl pirmus kartus auginome sparčiai augančias salotas, ridikėlius, pupeles. Vyresni vaikai jau augino pomidorus bei agurkus. Apie savo mylimą „Šiltnamūzą“ pasėjome saulėgražų. Vaikams reikėjo sudaryti sąlygas savarankiškai užsiimti sodinimu ir daržovių priežiūra. Taip mažieji ne tik įgijo žinių, bet ir pradėjo pasitikėti labiau savo jėgomis. Stengėmės, kad jiems daržas asocijuotųsi su teigiamomis emocijomis - ramybe, atsipalaidavimu, džiaugsmu. Stengėmės vaiko nebarti ir nedrausminti. Jei reikia, patarti, bet leisti vaikams viską daryti savarankiškai. Pasirūpinome vaikiškais daržo įrankiais. Vaikams patiko įvairiaspalviai vaikiški įrankiai, kurie

priminė suaugusiųjų naudojamus įrankius. Tereikėjo mažyliams išskirti žemės plotelį, duoti į rankas kastuvėlį ir laistytuvą, kad jie patys galėtų pasėti ar pasodinti daržoves, jas prižiūrėti ir, svarbiausia, paragauti. Stebėjome kaip tokia praktika atsiliepė vaikų gyvenimui. Mažyliai, kurie patys sodino daržoves, jomis rūpinosi, pradėjo jas valgyti, net jei prieš tai daržovių nemėgo. Pastebėjome, kad jų sveikata ir nuotaika pagerėjo. Visada netrūko teigiamų ir džiugių emocijų. Daug emocijų ir džiaugsmo vaikams suteikė žaidimai su daržo įrankiais, sodinimas, laistymas. Mažieji mokėsi dalintis įrankiais, pasiūlytais darbeliais. O jau kiek džiaugsmo buvo pasitaškyti šiltą dieną su vandeniu. Vaikai, kaip ir mes, džiaugėsi pavykusiu rezultatu – užaugintomis daržovėmis. Jas ragavo, vaišinosi. Mažyliai praplėtė žinias apie daržoves, kaip jos auginamos, kiek reikia darbo, kad iš mažos sėklytės išaugtų ridikėlis, pomidoras ar agurkas. Vaikai žaidė, sportavo, judėjo, išbandė įvairius būdus, pramogas, sportinius žaidimus, gėrėjosi auginamų daržovių vaizdais, jų spalvomis. Pajautė džiaugsmus, nuotaikas ir juos išreiškė meninėmis priemonėmis. Natūralus sąlytis su gamta padėjo stiprinti vaikų sveikatą.

